

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 1002/21
23.12.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Бојане Пауновић, председника већа, и судија Александра Вујичића и Душанке Ђорђевић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Гордане Ивковић, записничара, у кривичном поступку против окривљене **АА и др.**, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ и др, одлучујући о жалби Вишег јавног тужилаштва у Панчеву, изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву К.бр. 21/20 од 13.09.2021. године, након седнице већа одржане у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужилаштва у Београду, донео је дана 23.12.2021. године

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба Вишег јавног тужилаштва у Панчеву, а пресуда Вишег суда у Панчеву К.бр. 21/20 од 13.09.2021. године се **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Панчеву К.бр. 21/20 од 13.09.2021. године окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, па је суд, применом наведених законских одредби и чланова 4, 42, 43, 44, 45, 54, 79 и 87 КЗ у вези одредбе члана 246а став 5 КЗ, окривљену осудио на казну затвора у трајању од 8 месеци, истовремено је одредио да ће се та казна извршити без електронског надзора, тако што окривљена не сме напуштати просторије у којима станује. Уколико окривљена једном у трајању преко 6 часова и два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора. Окривљеној је изречена мера безбедности одузимања предмета - опојне дроге која је таскативно наведена у изреци, као и дигиталне вагице за прецизно мерење и једне

металне дробилице, која се по правноснажности пресуде имају уништити. Окривљени ББ оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојне дроге из члана 246а став 1 Кривичног законика и, применом наведене законске одредбе и чланова 4, 45, 54, 64, 65, 66, 79 и 87 КЗ у вези одредбе члана 246а став 5 КЗ, према окривљеном је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено је одређено да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року проверавања од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета, која се по правноснажности пресуде има уништити. На основу члана 261, 262 став 1 и члана 264 став 1 ЗКП, окривљени ББ обавезан је да надокнади трошкове кривичног поступка, и то износ од 15.960,00 динара на рачун ВЈТ у Панчеву и износ од 5.000,00 динара у корист буџетских средстава суда, на име трошкова паушала, све у року од 15 дана од правноснажности пресуде, док је, на основу члана 264 став 4 ЗКП, окривљена АА ослобођена дужности да накнади трошкове кривичног поступка, који падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде, благовремену жалбу је изјавило Више јавно тужилаштво у Панчеву и то због погрешно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду побиијани део пресуде у односу на окривљену АА преиначи и окривљену огласи кривом за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ или да ожалбену пресуду укине и упути предмет првостепеном суду, на поновно суђење.

Бранилац окривљене АА, адв. Бокшан Ђорђе, је доставио одговор на жалбу, са предлогом да Апелациони суд у Београду жалби ВЈТ одбије, као неосновану, те да потврди првостепену ожалбену пресуду.

Апелационо јавно тужилаштво у Београду је у свом поднеску Ктж.бр. 1087/21 од 18.11.2021. године предложило да Апелациони суд у Београду усвоји, као основану, жалбу ВЈТ, укине ожалбену пресуду и списе предмета врати првостепеном суду, на поновно суђење.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужилаштва у Београду, на којој је размотрио списе, заједно са ожалбеном пресудом и изјављеном жалбом, па је, након што је пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побиијања истакнутих у жалби, све сходно одредби члана 451 став 1 ЗКП, имајући при том у виду и наводе из одговора на жалбу, те наводе Апелационог јавног тужилаштва у Београду, из цитираног поднеска, нашао:

Жалба је неоснована.

Више јавно тужилаштво у Панчеву у својој жалби истиче да је првостепени суд погрешно утврдио чињеницу да окривљена није продала опојну дрогу ББ, те да опојну дрогу која је пронађена у њеној кући није држала ради продаје. У жалби се понављају наводи одбране окривљеног ББ из истраге, а затим и са главног претреса и закључује да се његова одбрана може оценити само у правцу поговдовања окривљеној АА. Према ставу жалбе, противречна је одбрана окривљеног ББ и не може се прихватити

образложење окривљеног за измену своје одбране, обзиром да је од тренутка одузимања опојне дроге од њега, у септембру месецу, до изношења одбране у тужилаштву, у марту месецу, протекло више од пола године. У погледу окривљене АА у жалби се истиче да је тачно да су претресу куће окривљене присуствовала и њена деца, што сам претрес не чини незаконитим, али је тачно да је окривљена у току истраге навела да су лекови лексаурин и бромазепан преписани њој и њеној мајци, што је у току поступка утврђено као нетачно. У прилог чињеници да је окривљена држала опојну дрогу ради продаје је и то да је од ње одузета не само дигитална вагица за прецизно мерење, већ и метална дробилица са листом марихуане. Стога се у жалби закључује да је првостепени суд погрешно утврдио чињенично стање, и то погрешном оценом одбрана окривљене АА и ББ.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, жалбом се оспорава оцена суда о изведеним доказима, оцена одбране окривљених, а самим тим се оспоравају чињенични и правни закључци првостепеног суда, при чему се у жалби само износи сопствена оцена изведених доказа, другачија од оне коју је дао првостепени суд у образложењу пресуде.

По оцени Апелационог суда у Београду, неосновано се жалбом ВЈТ у Панчеву побија ожалбена пресуда у погледу утврђеног чињеничног стања, обзиром да је првостепени суд на основу свих изведених и правилно оцењених доказа, наведених у образложењу пресуде, оцењених како појединачно, тако и у међусобној повезаности, а и у склопу одбране окривљене АА и окривљеног ББ, правилно и у потпуности утврдио све чињенице одлучне за доношење законите одлуке. Разлоге које је првостепени суд дао за своје чињенично и правно закључивање, у свему као правилне, прихвата и Апелациони суд у Београду, налазећи да се наводима жалбе ВЈТ у Панчеву не доводе у сумњу.

Наиме, Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд, оцењујући одбрану окривљене ББ, најпре утврдио да су малолетна деца оптужене била присутна приликом радње претресања стана, а што је по правилном мишљењу закључивању првостепеног суда могло имати утицај на разлоге оптужене да, бринући о деци која су остала кући одлучи да, у тој фази поступка, призна извршење кривичног дела. У прилог таквог закључивања првостепеног суда су и разлози које првостепени суд наводи на страни 17. у првом пасусу. Наиме, остало је нејасно због чега би окривљени ББ, куповао од окривљене опојне дроге кад је у кући поседовао опојну дрогу, даље, уколико је било тачно да је окривљена ББ продала 5 г оптуженом ББ 12. септембра, нејасно је због чега би 14. септембра 2018. године окривљени ББ код себе носио баш део те дроге у количини од 1,71 г, док преосталу опојну дрогу, (која не садржи 0,3% ТХЦ-а,) држи у кући. Нејасно је и због чега би окривљени ББ слао поруке са садржином која је цитирана у истом пасусу на 17. страни, ако је окривљена АА продавала опојну дрогу. Правилно првостепени суд закључује да би из наведених порука заправо проистицало да је оптужена АА дужна новац оптуженом ББ, што би даље водило ка закључку да је он њој продавао опојну дрогу, а не она њему. С тим у вези, првостепени суд правилно у другом пасусу на истој страни цени и одбрану окривљеног ББ који је дао објашњење због чега је дао своју одбрану у ВЈТ у Панчеву, а наиме да је био принуђен да означи оптужену као продавца опојне дроге. Посебно је

првостепени суд имао у виду да је окривљени на главном претресу потврдио да је могуће да је он продавао опојну дрогу управо окривљеној АА, и то неколико пута, а окривљена је још у истрази навела да је она звала ББ када је хтела од њега да купи марихуану. Таква измена одбране окривљеног ББ на главном претресу, а наиме да није куповао марихуану од оптужене АА се потврђује исказом сведока ВВ која му је у то време била девојка која је посведочила да је са њим конзумирала марихуану док су били у вези, да она никада није купила од АА марихуану, нити јој је познато да је окривљени ББ од ње куповао опојну дрогу. Првостепени суд правилно закључује да би то морала знати да је заједно са оптуженим ББ ишла да преузме опојну дрогу од окривљене АА. Стога овај суд налази да је правилна оцена одбране окривљене АА од стране првостепеног суда наведена на страни 17. у трећем пасусу, када прихвата њену одбрану дату како у фази истраге, тако и на главном претресу, да је услед страха да јој деца не буду одузета од стране Центра за социјални рад. одлучила да призна извршење кривичног дела за које је терећена. И по оцени овог суда, животна је оваква одбрана окривљене, као и део у којем је навела да последње две године интензивно, скоро свакодневно користи марихуану, да је сама размерава, одваја у кесице и прави цигарете, да зарађује довољно новца да може себи да обезбеди опојну дрогу за сопствену употребу јер осим социјалне помоћи и дечијег додатка, остварује приходе и обављањем повремених послова чишћењем домаћинстава са дневном зарадом од око 2.000,00-2.500,00 динара, које послове обавља 6 дана у недељи. Правилно је оцењен и део одбране окривљене који се тиче лекова који су код ње пронађени, али и закључивање првостепеног суда да је те лекове користила за смирење због своје животне ситуације, из којих разлога је управо конзумирала и опојну дрогу марихуану. Стога је правилно коначно закључивање првостепеног суда да управо то доказује да је оптужена користила како марихуану и лекове за сопствену употребу, а да се не може са сигурношћу и потпуном извесношћу утврдити да их је држала ради продаје.

Правилна је и оцена одбране окривљеног ББ, који је признао извршење кривичног дела, као и закључак првостепеног суда на страни 18. у другом пасусу, да је оптужени, обзиром на укупно пронађену опојну дрогу у његовој кући, имао мотиве да означи оптужену АА као продавца, што је на крају и потврдио на главном претресу у својој одбрани. Дакле, како првостепени суд није могао са извесношћу да утврди чињеницу да је окривљена АА окривљеном ББ продала опојну дрогу, не само предметног дана 12.09.2018. године, већ и више пута у току 2018. године, како јој је то стављено на терет, то је правилно суд нашао да овај битан елемент бића кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ није доказан, али је истовремено утврдио да је окривљена предметну опојну дрогу и лекове држала у мањој количини за сопствену употребу.

На правилно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљене АА остварују сви субјективни и објективни елементи бића кривичног дела неовлашћено држање опојне дроге из члана 246а став 1 КЗ, па ју је за наведено кривично дело огласио кривом.

Имајући у виду да је жалба није изјављена у корист окривљене АА, Апелациони суд у Београду није применио одредбу члана 451 став 2 тачка 1 ЗКП, нити је нашао да има места примени одредбе члана 451 став 3 ЗКП, а наиме да поводом жалбе тужиоца на штету окривљеног преиначи првостепену пресуду у корист оптужене

у делу одлуке о кривичној санкцији, обзиром да је нашао да је првостепени суд, доносећи одлуку о врсти и висини кривичне санкције, у погледу оптужене АА, имао у виду све околности предвиђене чланом 54 КЗ, да је наведеним околностима дао правилан значај, те да је одлука првостепеног суда да окривљену осуди на казну затвора у трајању од 8 месеци истовремено одредивши да ће се казна извршити без електронског надзора, тако што оптужена не сме напуштати просторије у којима станује, правилна и да ће се на тај начин постићи сврха кажњавања и утицај на друге да не врше кривична дела, а истовремено да ће се адекватно изразити друштвена осуда за извршено кривично дело, због чега је кривична санкција према окривљеној АА довољна за остваривање како опште сврхе изрицања прописане чланом 4 став 2 КЗ, тако и сврхе кажњавања из члана 42 КЗ.

Имајући у виду све наведено, Апелациони суд у Београду је, сагласно члану 457 ЗКП, донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар-виши саветник
Гордана Ивковић,с.р.

Председник већа-судија
Бојана Пауновић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић